

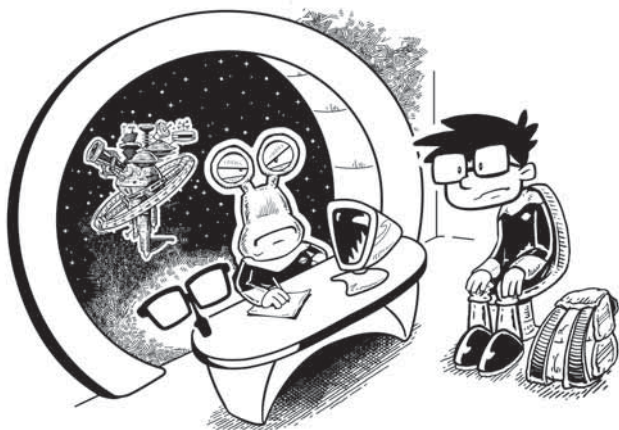
Zdá sa, že toto sú správne dvere. Stlačím tlačidlo, ktoré je pri nich.

„Tu je Kelvin Klosmo,“ predstavím sa. „Som nový žiak a...“

„Samozrejme!“ preruší ma očná guľa. „Kelvin Klosmo! Poď ďalej a posaď sa. Už ťa čakám.“

Dvere sa otvoria a ja vojdem dovnútra.

Hm. Tak stále neviem, či je to *on*, alebo *ona*. Alebo oboje. Alebo ani jedno.

„Ahoj, Kelvin. Stojím na čele tejto školy a musím povedať, že sme veľmi radi, že budeš navštevovať Sciriustrati fibronoculareus. **VEEELMI** radi! **PREVEELMI** radi! **MIMORIADNE** radi!“

„Teda! Ďakujem. Hm. A ako vôbec viete, kto som?“

„Kto si? Predsa Kelvin Klosmo – jediný žiak z celej školy, ktorého obaja rodičia pracujú na vesmírnej stanici ako vedci. Čo, samozrejme, znamená, že sú to dva najlepšie vedecké mozgy z celej tvojej planéty. Nevieť si ani predstaviť, aký génus musíš byť ty! Očakávame od teba neuveriteľné veci, chlapče. **NEUVERITEĽNÉ** veci! **SKVELÉ** veci! **FANTASTICKÉ** veci!“